

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ
О.О.БОГОМОЛЬЦЯ**

Навчально-науковий інститут психічного здоров'я
Кафедра загальної та медичної психології

КВАЛІФІКАЦІЙНА ВИПУСКНА РОБОТА

на тему:

**«Вплив раціонального егоїзму на формування здорової самооцінки
особистості»**

Виконала: здобувачка вищої

освіти 6 курсу, 9905 групи

спеціальність 225 Медична психологія

освітня програма Медична психологія

Сулім Валерія Олександрівна

Науковий керівник:

Докторка психологічних наук, професорка,

професорка кафедри загальної і медичної психології

Філоненко Мирослава Мирославівна

Рецензент: Клебан К.І.,

кандидат медичних наук, доцент

Київ – 2025

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1.ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВПЛИВ РАЦІОНАЛЬНОГО ЕГОЇЗМУ НА ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОЇ САМООЦІНКИ ОСОБИСТОСТІ	6
1.1. Поняття та сутність раціонального егоїзму: філософсько-психологічний аналіз.....	7
1.2. Самооцінка особистості: характеристика, структура та класифікація.....	12
1.3. Взаємозв'язок раціонального егоїзму та самооцінки в контексті особистісного розвитку	14
Висновок до розділу 1	18
РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ РАЦІОНАЛЬНОГО ЕГОЇЗМУ НА ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОЇ САМООЦІНКИ ОСОБИСТОСТІ	20
2.1. Організація та проведення емпіричного дослідження	21
2.2. Аналіз та інтерпретація результатів дослідження	26
Висновок до 2 розділу.....	37
РОЗДІЛ 3. ФОРМУЮЧИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ: ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОЇ САМООЦІНКИ ЧЕРЕЗ РОЗВИТОК	

РАЦІОНАЛЬНОГО ЕГОЇЗМУ	38
Висновок до 3 розділу.....	41
РОЗДІЛ 4. НАУКОВА НОВИЗНА, ПРАКТИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ.....	42
4.1. Наукова новизна дослідження	44
4.2. Обговорення отриманих результатів.....	44
4.3. Практичні рекомендації.....	45
4.4. Перспективи подальших досліджень.....	47
Висновок до 4 розділу.....	48
ВИСНОВКИ	50
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	54
ДОДАТКИ	61

Вступ

У сучасному світі, де індивід постійно стикається з зовнішніми викликами та тиском, питання формування здорової самооцінки

набуває особливої актуальності. Одним з аспектів, що впливає на цей процес, є раціональний егоїзм – поняття, яке поєднує в собі баланс між турботою про власні інтереси та врахуванням потреб інших. Раціональний егоїзм відрізняється від традиційного егоїзму тим, що він передбачає усвідомлену та обґрунтовану поведінку, спрямовану на збереження особистісної гармонії, не завдаючи шкоди іншим. Це поняття включає здатність людини відстоювати свої інтереси, одночасно дотримуючись принципів етики та враховуючи вплив своїх дій на оточення.

Раціональний егоїзм як філософська та психологічна категорія часто розглядається в контексті пошуку шляхів досягнення особистого щастя, самореалізації та емоційної стабільності. Згідно з поглядами багатьох філософів, психологів та соціологів, здатність індивіда піклуватися про свої потреби без самопожертви або підпорядкування вимогам соціуму є важливим фактором формування здорової самооцінки. Людина, яка вміє розумно визначати свої пріоритети та розуміти, де проходить межа між особистими інтересами та інтересами інших, досягає внутрішньої гармонії та стабільності. В умовах глобалізації, швидких змін та зростання вимог до особистості, питання самовизначення та здатності ефективно адаптуватися до соціальних умов набувають особливого значення.

Актуальність дослідження раціонального егоїзму в контексті формування здорової самооцінки полягає в необхідності пошуку методів, які дозволяють людині зберігати цілісність особистості, не жертвуючи при цьому власними інтересами задля суспільних чи зовнішніх вимог. Сучасні тенденції акцентують увагу на успішності, самореалізації та впевненості, що нерідко

викликає внутрішні конфлікти у людей, які не вміють гармонійно інтегрувати свої особисті інтереси в соціальний контекст. Раціональний егоїзм може виступати інструментом для підтримки адекватної самооцінки, яка є основою емоційного здоров'я та ефективної соціальної взаємодії. Результати дослідження можуть бути використані для розробки практичних програм саморозвитку та психологічного консультування.

Об'єктом дослідження є процес формування самооцінки особистості.

Предмет дослідження – взаємозв'язок між раціональним егоїзмом та формуванням здорової самооцінки особистості.

Мета дослідження – проаналізувати вплив раціонального егоїзму на формування здорової самооцінки та визначити оптимальні шляхи формування здорової самооцінки.

Завдання дослідження:

1. Проаналізувати теоретичні підходи до поняття раціонального егоїзму та самооцінки в психологічній науці.
2. Дослідити особливості прояву раціонального егоїзму в повсякденному житті та його вплив на самооцінку.
3. Встановити психологічні закономірності впливу раціонального егоїзму на формування здорової самооцінки.
4. Визначити практичні підходи та надати рекомендації щодо оптимізації самооцінки через розвиток раціонального егоїзму.

Методи дослідження включають аналіз наукової літератури, емпіричне дослідження шляхом анкетування, тестування за методикою Купера-Сміта для визначення рівня самооцінки, а також статистичний аналіз (зокрема кореляційний), що дозволяє встановити зв'язок між рівнем раціонального егоїзму та здоровою самооцінкою.

Розділ 1. Теоретичні аспекти впливу раціонального егоїзму на формування здорової самооцінки особистості

Сучасний світ постійно ставить перед особистістю нові виклики, які потребують усвідомленого підходу до власних потреб та гармонійного співіснування з оточенням. Раціональний егоїзм може стати ефективним інструментом для збереження емоційної стійкості, самореалізації та адаптації до соціальних змін. Особливо це актуально в умовах глобалізації, де особистість стикається з підвищеним тиском і необхідністю знаходити баланс між внутрішніми прагненнями та зовнішніми вимогами.

У цьому розділі досліджується концепція раціонального егоїзму та його роль у формуванні здорової самооцінки особистості. Раціональний егоїзм є складним феноменом, який поєднує усвідомлене прагнення особистості до власного добробуту та самореалізації із збереженням гармонійних взаємин із суспільством. Цей підхід акцентує увагу на важливості розумного балансу між особистими потребами та відповідальністю перед оточенням.

Самооцінка є базовим елементом особистісного розвитку. Вона визначає, наскільки людина сприймає себе компетентною, цінною та здатною досягати успіхів у різних сферах життя. Як зазначає Натаніель Бранден, „Самооцінка — це відчуття власної значущості, що базується на реалістичному сприйнятті себе” [13, с. 45]. У цьому контексті важливо підкреслити, що раціональний егоїзм сприяє формуванню такої самооцінки, оскільки дозволяє людині усвідомлювати власні сильні сторони та обмеження, приймати себе і водночас ефективно взаємодіяти з соціумом.

1.1. Поняття та сутність раціонального егоїзму: філософсько-психологічний аналіз

Раціональний егоїзм є багатогранною категорією, яка поєднує аспекти філософії, психології та етики. Він описує прагнення індивіда до самореалізації та задоволення власних потреб у спосіб, який не завдає шкоди іншим і враховує соціальні норми. Ця концепція має глибокі філософські корені, які сягають часів античності. Так, Арістотель у своїй концепції евдемонізму стверджував, що досягнення щастя є вищою метою людського існування.

Історичні передумови поняття раціонального егоїзму:

- Арістотель: У своїй концепції евдемонізму він наголошував, що раціональне використання здібностей людини, з урахуванням етичних принципів, є ключем до гармонійного життя.

- Томас Гоббс: У праці „Левіафан” Гоббс підкреслював, що природний егоїзм є основою людської поведінки, але для уникнення хаосу людина укладає соціальний договір, обмежуючи свої егоїстичні бажання задля загального блага [7, с. 89].

- Іммануїл Кант: Хоча він відкидав егоїзм як етичний принцип, його ідеї про автономію волі та самодостатність людини є важливими для розуміння концепції раціонального егоїзму [5, с. 67].

Сучасні філософські підходи:

- Айн Ренд: У своїх працях „Атлант розправив плечі” і „Чеснота егоїзму” вона обґрунтовувала, що раціональний егоїзм є не лише природним, а й морально правильним. На її думку, індивід має право ставити свої інтереси на перше місце, якщо це не завдає шкоди іншим [1, с. 34].

- Фрідріх Ніцше: Ідеї Ніцше про самореалізацію та „надлюдину” тісно пов’язані з ідеєю раціонального егоїзму. Він стверджував, що людина має прагнути до власного розвитку, ігноруючи моральні обмеження, нав’язані суспільством [4, с. 91].

Раціональний егоїзм у контексті сучасної психології

У психології раціональний егоїзм розглядається як механізм, що сприяє розвитку особистості, адаптації до соціального середовища та формуванню здорової самооцінки.

Основні підходи до вивчення раціонального егоїзму:

- Абрахам Маслоу: У своїй "ієрархії потреб" він виділяє самоактуалізацію як найвищий рівень розвитку особистості. Раціональний егоїзм, що базується на самоактуалізації, допомагає людині усвідомлювати свої потреби та реалізовувати їх у соціально прийнятний спосіб.
- Карл Роджерс: Його теорія "повністю функціонуючої особистості" наголошує, що людина може досягти гармонії, якщо усвідомлює свої справжні бажання та не боїться їх реалізовувати [6, с. 78].

Роль раціонального егоїзму у формуванні емоційної стійкості

Раціональний егоїзм допомагає людині зберігати баланс між власними потребами та соціальними вимогами. Людина, яка вміє чітко визначати свої межі, рідше піддається впливу стресу та тиску з боку інших.

Психологічні механізми раціонального егоїзму:

- Раціональність: здатність об'єктивно оцінювати свої потреби, бажання та ресурси.
- Саморегуляція: контроль власних емоцій і поведінки для досягнення гармонії.
- Емоційна зрілість: вміння приймати рішення, не піддаючись впливу страхів чи соціального тиску [9, с. 58].

Відмінність раціонального егоїзму від традиційного егоїзму

Раціональний егоїзм суттєво відрізняється від традиційного егоїзму, який часто асоціюється з егоцентризмом та байдужістю до потреб інших.

Традиційний егоїзм:

- Спрямований лише на задоволення власних інтересів.
- Може супроводжуватися ігноруванням суспільних норм та інтересів інших.

Раціональний егоїзм:

- Передбачає усвідомлене управління власними інтересами, з урахуванням потреб суспільства.
- Орієнтований на досягнення гармонії між особистими та соціальними інтересами.

Прикладом раціонального егоїзму може бути здатність людини сказати "ні" на прохання, яке суперечить її цінностям чи викликає внутрішній дискомфорт, при цьому пояснивши своє рішення етично [1, с. 48].

Сучасні дослідження раціонального егоїзму

Сучасні психологи та соціологи досліджують раціональний егоїзм як механізм, що сприяє гармонійному розвитку особистості.

Взаємозв'язок із самооцінкою: Дослідження показують, що особи з розвиненим раціональним егоїзмом мають більш стабільну самооцінку, оскільки вони усвідомлюють свої сильні сторони та не схильні до самоприниження.

Роль у міжособистісних стосунках: Люди, які практикують раціональний егоїзм, будують більш конструктивні стосунки, оскільки вміють відкрито говорити про свої потреби та поважати кордони інших.

Раціональний егоїзм є ключовим елементом розвитку гармонійної особистості. Він дозволяє людині досягати власних цілей, зберігаючи етичність і відповідальність перед суспільством. Це поняття об'єднує аспекти філософії, психології та соціології, створюючи основу для формування здорової самооцінки, емоційної стійкості та особистісного розвитку.

1.2 Самооцінка особистості: характеристика, структура та класифікація

Самооцінка — це багатогранне психологічне явище, яке охоплює сприйняття людиною власних здібностей, якостей та місця в соціальному середовищі. Вона є важливою складовою психічного життя особистості, впливаючи на її мотивацію, поведінку та міжособистісні стосунки.

Основні функції самооцінки:

1. Регулятивна функція: визначає поведінкову активність особистості, спрямовуючи її досягнення і прийняття рішень. Наприклад, адекватна самооцінка допомагає людині ставити реалістичні цілі та досягати їх [9, с. 102].
2. Рефлексивна функція: забезпечує аналіз власних досягнень і помилок, сприяючи особистісному зростанню.
3. Адаптаційна функція: сприяє пристосуванню до соціального середовища, допомагаючи долати стресові ситуації.

Структура самооцінки

Самооцінка включає три основні компоненти:

1. Когнітивний компонент:
 - Знання про свої сильні сторони, досягнення та недоліки.
 - Основними елементами є:
 - Реальне "Я" — як людина сприймає себе зараз.
 - Ідеальне "Я" — якою людина прагне стати.
 - Очікуване "Я" — як індивід вважає, що його сприймають інші [13, с. 67].
2. Емоційний компонент:

- Відображає рівень задоволеності або незадоволеності собою. Наприклад, позитивні емоції сприяють зростанню самооцінки.
3. Поведінковий компонент:
- Відображає вплив самооцінки на активність, прийняття рішень і спілкування з оточенням.

Класифікація самооцінки

1. За рівнем:
- Висока: людина впевнена у собі, але завищена самооцінка може призводити до нарцисизму.
 - Низька: супроводжується сумнівами, тривожністю та соціальною ізоляцією.
 - Середня: оптимальний рівень, що забезпечує баланс між самокритикою та впевненістю.
2. За стабільністю:
- Стабільна: менше залежить від зовнішніх обставин.
 - Нестабільна: змінюється під впливом зовнішніх оцінок.
3. За адекватністю:
- Адекватна: відповідає реальним досягненням і можливостям.
 - Неадекватна: може бути як завищеною, так і заниженою.

Фактори формування самооцінки

Особистий досвід: успіхи та невдачі в навчанні, кар'єрі, стосунках.

Соціальне порівняння: людина оцінює себе, співвідносячи з іншими.

Думка оточення: оцінки від близьких людей, колег.

Культурні норми: суспільні очікування впливають на ідеали самооцінки.

Вплив самооцінки на розвиток особистості

Як зазначає Абрахам Маслоу, самооцінка є основою для самоактуалізації — найвищого рівня розвитку особистості. Адекватна самооцінка сприяє гармонійному розвитку, допомагаючи долати життєві виклики [53, с. 95].

1.3. Взаємозв'язок раціонального егоїзму та самооцінки в контексті особистісного розвитку

Раціональний егоїзм і самооцінка є ключовими аспектами особистісного розвитку, які тісно взаємопов'язані. Їхній взаємозв'язок проявляється в здатності індивіда гармонійно поєднувати усвідомлення власних потреб, прагнень і цінностей із самоприйняттям і соціальною адаптацією. Як підкреслює Натаніель Бранден, здорова самооцінка забезпечує людині внутрішню впевненість і дозволяє діяти відповідно до

своїх цінностей [13, с. 78]. Раціональний егоїзм дає інструменти для об'єктивного оцінювання себе, що є основою для формування здорової самооцінки. У свою чергу, здорова самооцінка сприяє гармонійній взаємодії із суспільством.

Раціональний егоїзм як передумова здорової самооцінки

Раціональний егоїзм є необхідною умовою для формування адекватної самооцінки, оскільки він допомагає людині:

- Об'єктивно оцінювати свої сильні та слабкі сторони. Людина, яка керується раціональним егоїзмом, може чесно аналізувати свої можливості без самоприниження чи ідеалізації. Це формує реалістичне уявлення про себе.
- Захищати особисті межі. Завдяки раціональному егоїзму людина здатна сказати "ні" на прохання, яке суперечить її цінностям або інтересам, водночас роблячи це без агресії [13, с. 75].
- Розвивати самоприйняття. Усвідомлення власних потреб і прагнень допомагає людині приймати себе такою, якою вона є, що є важливою складовою здорової самооцінки [6, с. 89].
- Фокусуватися на власних цінностях. Людина з розвиненим раціональним егоїзмом орієнтується на свої життєві пріоритети, а не на зовнішні оцінки [9, с. 54].

Вплив здорової самооцінки на розвиток раціонального егоїзму

Здорова самооцінка, у свою чергу, сприяє розвитку раціонального егоїзму. Вона дозволяє людині:

- Бути впевненою у своїх рішеннях. Люди з адекватною самооцінкою не залежать від зовнішнього тиску і приймають рішення, орієнтуючись на власні потреби [8, с. 45].
- Сприймати критику конструктивно. Раціональний егоїзм вимагає здатності аналізувати критику без зайвих емоцій, що можливо лише за наявності стабільної самооцінки.
- Будувати гармонійні стосунки. Люди з адекватною самооцінкою легко встановлюють баланс між особистими інтересами та потребами інших [7, с. 62].

Механізми взаємодії раціонального егоїзму та самооцінки

Зв'язок між раціональним егоїзмом та самооцінкою проявляється через такі психологічні механізми:

- Самоприйняття. Людина, яка практикує раціональний егоїзм, приймає свої сильні й слабкі сторони, що допомагає сформувати позитивне ставлення до себе [13, с. 78].
- Емоційна зрілість. Раціональний егоїзм сприяє розвитку здатності контролювати свої емоції та уникати впливу негативних зовнішніх факторів [6, с. 80].

- Саморегуляція. Планування та досягнення цілей є ключовими навичками, які підтримуються здоровою самооцінкою [7, с. 62].
- Рефлексія. Аналіз власних вчинків дозволяє формувати реалістичну самооцінку та сприяє ефективному задоволенню власних потреб [9, с. 74].

Роль раціонального егоїзму та самооцінки у міжособистісній взаємодії

Раціональний егоїзм і здорова самооцінка забезпечують ефективні соціальні стосунки. Людина з розвиненим раціональним егоїзмом:

- Вирішує конфлікти конструктивно. Вона відкрито висловлює свої потреби, зберігаючи повагу до інших [10, с. 95].
- Показує повагу до інших. Усвідомлення власних потреб допомагає краще розуміти потреби інших, створюючи атмосферу довіри та взаєморозуміння.
- Досягає самореалізації у суспільстві. Завдяки балансу між егоїзмом і самооцінкою людина будує гармонійні стосунки та досягає професійних і особистих цілей [8, с. 54].

Проблеми у взаємозв'язку раціонального егоїзму та самооцінки

Недостатній розвиток одного з компонентів може викликати такі проблеми:

- Низька самооцінка. Люди з низькою самооцінкою схильні уникати задоволення власних потреб, що призводить до внутрішньої незадоволеності.
- Завищена самооцінка. Завищена самооцінка може призводити до нарцисизму та ігнорування потреб інших.
- Відсутність емоційної зрілості. Це заважає ефективно керувати своїми потребами й взаємодіяти з іншими [7, с. 39].

Сучасні психологічні дослідження підкреслюють важливість балансу між раціональним егоїзмом і самооцінкою:

- Натаніель Бранден: Підкреслює, що здорова самооцінка є фундаментом для об'єктивного підходу до власних потреб [13, с. 93].
- Карл Роджерс: У своїх працях акцентує увагу на тому, що адекватна самооцінка є базою гармонійного розвитку особистості [6, с. 58].

Висновок до розділу 1

У першому розділі було проаналізовано теоретичні аспекти раціонального егоїзму та його вплив на формування здорової самооцінки особистості. Раціональний егоїзм, як концепція, об'єднує філософські, психологічні та етичні підходи, що дозволяє людині гармонійно поєднувати

власні інтереси з потребами суспільства. Встановлено, що основними механізмами раціонального егоїзму є раціональність, саморегуляція та емоційна зрілість, які сприяють розвитку здорової самооцінки.

Самооцінка, у свою чергу, розглядається як ключовий компонент особистісного розвитку, що визначає ставлення людини до себе, її мотивацію, емоційний стан та ефективність у міжособистісній взаємодії. Аналіз її структури (когнітивний, емоційний та поведінковий компоненти) і класифікацій дав змогу краще зрозуміти механізми формування адекватної самооцінки.

Розглянутий взаємозв'язок між раціональним егоїзмом і самооцінкою показав, що ці поняття взаємодоповнюють одне одного, підтримуючи особистісний розвиток. Раціональний егоїзм забезпечує об'єктивність у самопізнанні, здатність захищати особисті межі та самоприйняття, тоді як здорова самооцінка сприяє сталості емоційного стану та конструктивному спілкуванню.

Отже, раціональний егоїзм та здорова самооцінка є важливими передумовами гармонійного розвитку особистості, створюючи основу для подальших практичних досліджень і розробки методик їх взаємного впливу. Ці аспекти є особливо актуальними в умовах сучасного суспільства, де зростає потреба в адаптації до швидких соціальних змін та пошуку балансу між особистими та суспільними інтересами.

Розділ 2. Практичне дослідження впливу раціонального егоїзму на формування здорової самооцінки особистості

Практична частина дипломної роботи присвячена аналізу впливу раціонального егоїзму на формування здорової самооцінки особистості. Основна мета цього розділу полягає у визначенні реальних проявів раціонального егоїзму в повсякденному житті респондентів, оцінці рівня їхньої самооцінки та встановленні взаємозв'язку між цими двома показниками. У межах цієї частини проводилося емпіричне дослідження, яке охоплювало комплексний підхід до вивчення обраної теми.

Дослідження базувалося на методологічних принципах об'єктивності, системності та наукової достовірності. Для досягнення поставлених завдань використовувалися теоретичні та емпіричні методи, що дозволили отримати достовірні дані та підтвердити або спростувати основні гіпотези роботи.

Учасниками дослідження стали 50 респондентів віком від 20 до 35 років, які поділялися на дві групи: студенти та фахівці, що працюють у соціальній сфері. Такий підхід дозволив охопити різні соціальні групи, враховуючи їхній життєвий досвід, цінності та поведінкові особливості.

Для збору даних використовувалися такі методи:

1. Анкетування: Авторська анкета була спрямована на визначення рівня раціонального егоїзму респондентів. Вона включала

20 тверджень, які оцінювали здатність людини відстоювати свої інтереси, враховуючи етичні норми та потреби інших.

2. Тестування: Для оцінки рівня самооцінки респондентів застосовувалася методика Купера-Сміта, яка дозволяє класифікувати самооцінку на високу, середню та низьку.

3. Кореляційний аналіз: З метою встановлення взаємозв'язку між рівнем раціонального егоїзму та здоровою самооцінкою проведено статистичний аналіз результатів.

Дослідження мало на меті:

- Виявити, як раціональний егоїзм проявляється у повсякденному житті респондентів.
- Оцінити, чи пов'язаний високий рівень раціонального егоїзму із здоровою самооцінкою.
- Розробити рекомендації для розвитку гармонійної особистості на основі отриманих результатів.

2.1 Організація та проведення емпіричного дослідження

Практична частина дослідження присвячена аналізу впливу раціонального егоїзму на формування здорової самооцінки особистості. Для досягнення мети та вирішення поставлених завдань було організовано емпіричне дослідження, яке базувалося на використанні комплексного підходу. У цьому підрозділі описано основні методологічні аспекти дослідження, зокрема вибірку, методи збору даних, інструменти аналізу та процедуру проведення.

Мета емпіричного дослідження

Метою емпіричного дослідження було визначення реального впливу раціонального егоїзму на рівень самооцінки особистості, а також виявлення взаємозв'язку між цими показниками.

Завдання емпіричного дослідження

1. Оцінити рівень раціонального егоїзму респондентів за допомогою авторської анкети.
2. Визначити рівень самооцінки респондентів за методикою Купера-Сміта.
3. Провести кореляційний аналіз для встановлення взаємозв'язку між раціональним егоїзмом та самооцінкою.

Вибірка дослідження

У дослідженні взяли участь 50 респондентів віком від 20 до 35 років. Усі респонденти були поділені на дві основні групи:

- Студенти: Молодь віком 20–25 років, що перебуває на етапі активного соціального та особистісного становлення.

- Фахівці соціальної сфери: Особи віком 26–35 років, які мають досвід роботи у взаємодії з людьми.

Такий підхід до формування вибірки дозволив врахувати різноманітність соціального досвіду, що впливає на розвиток раціонального егоїзму та самооцінки.

Методи збору даних

Для збору даних були використані такі методи:

1. Анкетування:

○ Авторська анкета складалася з 20 тверджень, спрямованих на визначення рівня раціонального егоїзму.

○ Кожне твердження оцінювалося респондентами за шкалою Лікерта (від 1 — "повністю не погоджуюся" до 5 — "повністю погоджуюся").

○ Анкета охоплювала аспекти здатності респондентів відстоювати власні інтереси, балансувати між особистими та соціальними потребами та враховувати етичні норми у своїй поведінці.

2. Тестування:

○ Для оцінки рівня самооцінки використовувалася методика Купера-Сміта.

○ Методика дозволяє класифікувати рівень самооцінки на високий, середній або низький, враховуючи різні аспекти сприйняття особистістю себе.

3. Статистичний аналіз:

○ Зібрані дані були оброблені за допомогою кореляційного аналізу для встановлення взаємозв'язку між раціональним егоїзмом та самооцінкою.

○ Використовувався коефіцієнт кореляції Пірсона (r), що дозволило оцінити силу та напрямок взаємозв'язку.

Процедура проведення дослідження

1. Підготовчий етап:

○ Розробка анкети та адаптація методики Купера-Сміта для дослідження.

○ Інструктаж респондентів щодо правил заповнення анкет і тестів.

2. Основний етап:

○ Анкетування та тестування проводилися у груповій формі (онлайн або офлайн) із забезпеченням анонімності респондентів.

○ Кожен учасник заповнював анкету та проходив тестування, що дозволило зібрати необхідні дані для аналізу.

3. Етап обробки даних:

○ Усі зібрані дані були узагальнені та введені в таблиці для подальшого аналізу.

○ Проведено статистичну обробку, зокрема кореляційний аналіз, для визначення залежності між раціональним егоїзмом та самооцінкою.

Обмеження дослідження

1. Невелика вибірка (50 респондентів) може не повністю відображати різноманіття особистісних характеристик у загальній популяції.

2. Авторська анкета потребує подальшої апробації для підвищення її надійності та валідності.

Організація та методологія дослідження дозволили отримати цілісне уявлення про взаємозв'язок раціонального егоїзму та самооцінки. Використання комплексного підходу, включаючи анкетування, тестування та статистичний аналіз, забезпечило достовірність і наукову обґрунтованість отриманих результатів.

2.2 Аналіз та інтерпретація результатів дослідження

Для визначення рівня раціонального егоїзму було використано авторську анкету (див. Додаток А), спеціально розроблену відповідно до теми дослідження. Вона включала 20 тверджень, які

респонденти оцінювали за п'ятибальною шкалою Лікерта. Методика дозволяла оцінити здатність індивіда усвідомлювати, захищати та реалізовувати власні інтереси в соціально прийнятній формі.

1. Мета методики:

Оцінити рівень раціонального егоїзму, виявити схильність респондента до балансу між особистими потребами та соціальними вимогами.

Структура методики:

Анкета містила 20 тверджень, які респонденти оцінювали за шкалою Лікерта (від 1 до 5, де 1 — «повністю не погоджуюсь», 5 — «повністю погоджуюсь»). Приклади тверджень:

- «Я вважаю, що важливо зберігати баланс між своїми потребами та потребами інших».
- «Я не вагаюся відстоювати свої інтереси, навіть якщо це може викликати критику».
- «Я відчуваю себе винним/винною, коли приділяю більше часу собі, ніж іншим».

Схема оцінювання:

Підраховувалася загальна кількість балів (максимум — 100, мінімум — 20).
Результати класифікувалися так:

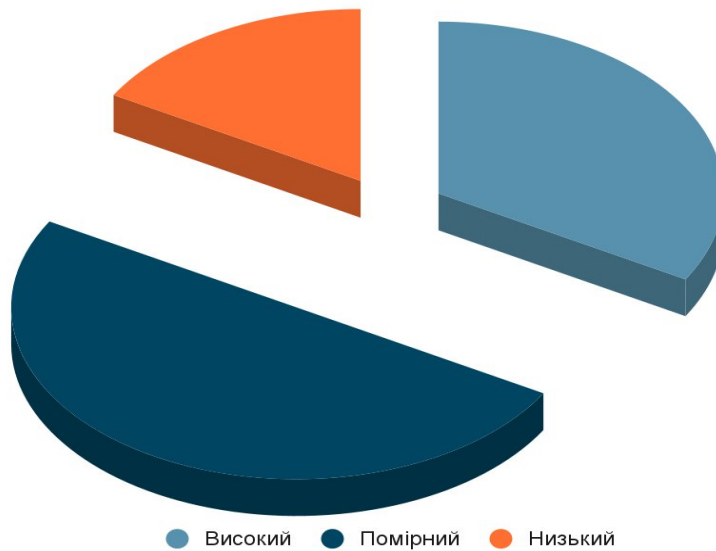
- 80–100 балів – високий рівень раціонального егоїзму;
- 50–79 балів – помірний рівень;
- 0–49 балів – низький рівень.

Процедура:

У дослідженні взяли участь 50 осіб віком 20–35 років. Вони заповнювали анкету в паперовому або онлайн-форматі. Після обробки даних було отримано наступні дані. Результати групування за рівнем раціонального егоїзму подані в таблиці 1.

Таблиця 1. Розподіл рівня раціонального егоїзму серед респондентів

Розподіл рівня раціонального егоїзму	Процент респондентів
Високий	15%
Помірний	65%
Низький	20%

Графік 1 – Рівень раціонального егоїзму за результатами авторської методики

Більшість респондентів продемонстрували помірний рівень раціонального егоїзму, що свідчить про схильність до зваженого балансу між власними потребами та очікуваннями оточення. Водночас 20% учасників мають низький рівень, що може вказувати на тенденції до самознецінення й залежності від зовнішнього схвалення.

Для оцінки рівня самооцінки була застосована методика С. Купера-Сміта (див. Додаток Б), що передбачає аналіз ставлення особистості до себе, своєї соціальної активності та здатності до самосприйняття.

Методика дозволяє класифікувати рівень самооцінки як високий, середній або низький на основі суми балів.

Оцінювання рівня самооцінки: методика Купера-Сміта(див. Додаток Б)

З метою визначення рівня самооцінки респондентів було використано стандартизовану методику Купера-Сміта, яка широко застосовується в практичній психології. Вона дає змогу оцінити загальну самооцінку, а також її складові — соціальну, сімейну, шкільну (для дітей) або особисту (для дорослих).

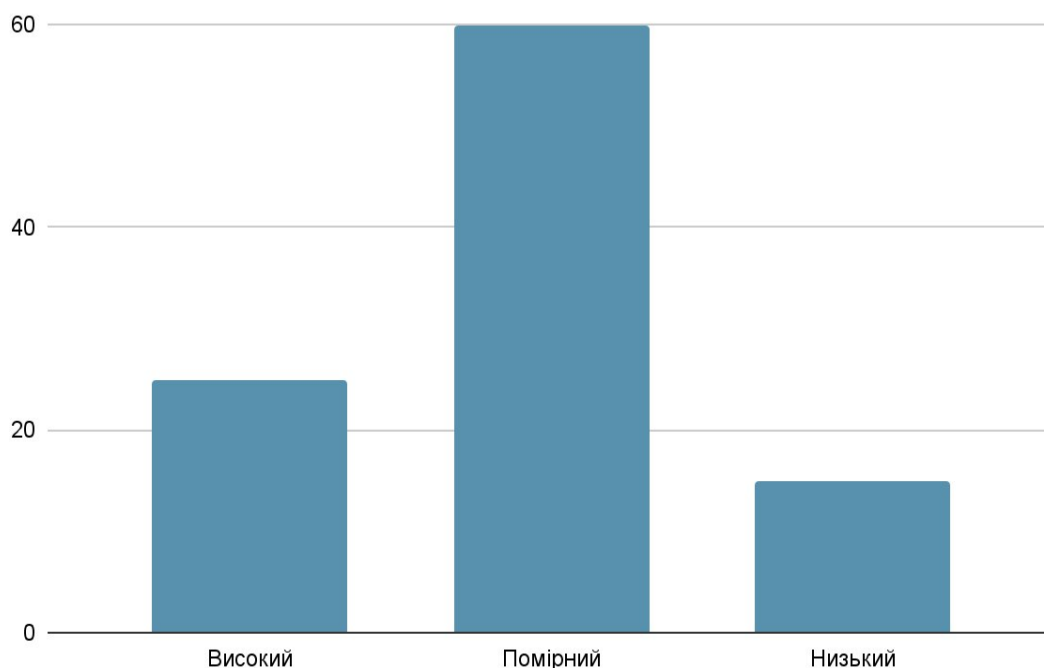
Процедура:

Респондентам пропонувалося дати відповіді на низку тверджень, що стосуються самооцінки. Після підрахунку балів було виділено три основні рівні:

- Високий рівень самооцінки – респонденти впевнені у собі, здатні приймати рішення та відкрито взаємодіяти з оточенням.
- Середній (помірний) рівень – наявна загалом стабільна самооцінка з елементами сумнівів або зовнішньої залежності.
- Низький рівень – характерні невпевненість, уникання соціальних контактів, внутрішня тривожність.

Таблиця 2 Розподіл респондентів за рівнем самооцінки (за Купером-Смітом)

Рівень самооцінки	Процент респондентів
Високий	25%
Помірний	60%
Низький	15%

Графік 2 – Рівень самооцінки за Купером-Смітом.

60% респондентів мають помірну самооцінку, що є типовим показником для умов соціальної адаптації. Проте саме ці респонденти часто демонструють нестабільність у самопозиціонуванні, що підтверджує потребу в розвитку раціонального егоїзму як інструменту підтримки стабільного «Я»-образу.

Кореляційний аналіз між раціональним егоїзмом та самооцінкою

Ціль аналізу:

Визначити силу та напрямок взаємозв'язку між рівнем раціонального егоїзму та рівнем самооцінки серед респондентів, щоб оцінити, чи існує статистично значущий зв'язок між цими двома змінними.

Методологія:

а. Вибір методу аналізу:

Для оцінки взаємозв'язку між двома кількісними змінними — раціональним егоїзмом та самооцінкою — було використано кореляційний аналіз за методом Пірсона. Цей метод дозволяє визначити ступінь лінійної залежності між змінними, оцінити напрямок та силу цього зв'язку.

б. Інструменти вимірювання:

1. Раціональний егоїзм: Вимірювався за допомогою авторської анкети, розробленої спеціально для цього дослідження. Анкета містить серію тверджень, на які респонденти відповідають за допомогою шкали Лікерта від 1 (повністю не погоджуюся) до 5 (повністю погоджуюся).

2. Самооцінка: Оцінювалася за методикою Купера-Сміта, яка включає різні аспекти самооцінки та дозволяє отримати загальний індекс самооцінки.

с. Вибірка дослідження:

- Кількість респондентів: 50 осіб.
- Стать: Чоловіки та жінки.

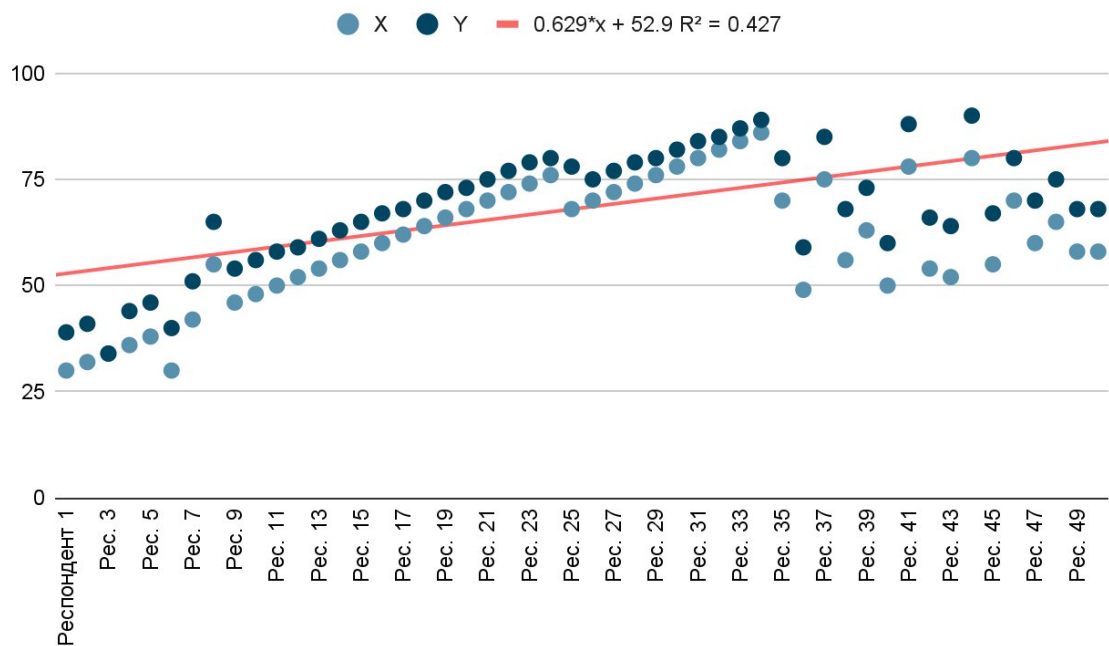
- Вік: 20–35 років.
- Професійний статус: Студенти, фахівці, що працюють у соціальній сфері.

d. Проведення аналізу:

Кореляційний аналіз був обраний як метод статистичного аналізу для визначення взаємозв'язку між двома кількісними змінними. Аналіз проводився за допомогою Microsoft Excel, використовуючи функції CORREL та RSQ для обчислення кореляційного коефіцієнта Пірсона та коефіцієнта детермінації відповідно.

Первинні дані, що були використані для обчислень, подано у Додатку Г.

На графіку 3 відображено результати кореляційного аналізу між рівнем раціонального егоїзму (X) та рівнем самооцінки (Y), що дозволяє візуалізувати позитивний взаємозв'язок між цими змінними.

Графік 3 – Залежність рівня самооцінки від рівня раціонального егоїзму (кореляційний аналіз)

Результати аналізу:

а. Кореляційний коефіцієнт (r):

Отриманий кореляційний коефіцієнт $r = 0.63$ свідчить про помірно сильний позитивний взаємозв'язок між раціональним егоїзмом та самооцінкою.

б. Коефіцієнт детермінації (R^2):

$R^2 = 0.427$ означає, що 42.7% варіативності самооцінки пояснюється рівнем раціонального егоїзму. Решта 57.3% варіативності пояснюється іншими факторами, які не були враховані в цьому аналізі.

с. Рівняння лінії тренду:

$$y = 0.629x + 52.9$$

- Нахил лінії (0.6129): Позитивний коефіцієнт нахилу вказує на те, що з підвищенням рівня раціонального егоїзму (X), самооцінка (Y) також зростає. Це означає, що з кожним збільшенням балів за раціональним егоїзмом на 1 одиницю, самооцінка зростає приблизно на 0.629 балів.

- Перетин з віссю Y (52.9): Це прогнозоване значення самооцінки при нульовому рівні раціонального егоїзму. У контексті дослідження це може служити базовим рівнем самооцінки без впливу раціонального егоїзму.

Інтерпретація результатів:

а. Сила та напрямок зв'язку:

- Кореляційний коефіцієнт ($r = 0.63$) вказує на помірно сильний позитивний зв'язок між раціональним егоїзмом та самооцінкою. Це означає, що існує тенденція до зростання самооцінки разом із підвищенням рівня раціонального егоїзму серед респондентів.

- Коефіцієнт детермінації ($R^2 = 0.427$) свідчить про те, що 47.5% варіативності самооцінки пояснюється рівнем раціонального егоїзму. Це свідчить про значущий, але не єдиний вплив раціонального егоїзму на самооцінку.

б. Практичне значення результатів:

Отримані результати підтверджують гіпотезу дослідження, яка стверджує, що раціональний егоїзм позитивно впливає на формування здорової самооцінки. Це свідчить про те, що розвиток раціонального егоїзму може бути ефективним інструментом для підвищення самооцінки та загального психологічного благополуччя особистості.

Обговорення результатів:

а. Теоретичні основи:

Раціональний егоїзм передбачає усвідомлене управління власними потребами та прагненнями, що сприяє підвищенню самоповаги та впевненості в собі. Це відповідає теоретичним концепціям, які розглядають самооцінку як результат здорового балансу між особистими інтересами та соціальними вимогами.

б. Ідентифікація інших факторів:

Самооцінка може залежати від багатьох інших факторів, таких як соціальна підтримка, рівень стресу, професійний статус, освітній рівень тощо. Врахування цих змінних у подальших дослідженнях дозволить більш комплексно оцінити вплив раціонального егоїзму на самооцінку.

Кореляційний аналіз показав, що раціональний егоїзм є суттєвим фактором, що впливає на самооцінку особистості. Помірно сильний позитивний зв'язок ($r = 0.63$) та коефіцієнт детермінації ($R^2 = 0.427$) свідчать про те, що чим вищий рівень раціонального егоїзму, тим вища самооцінка у респондентів. Це підтверджує гіпотезу дослідження та підкреслює важливість розвитку раціонального егоїзму для покращення самооцінки та загального психологічного благополуччя особистості.

Обґрунтування висновків:

Отримані результати свідчать про позитивний вплив раціонального егоїзму на самооцінку, що підтверджує теоретичні припущення про важливість усвідомленого управління власними потребами для формування здорової самооцінки. Однак, оскільки $R^2 = 0.427$, існує значний вплив інших факторів, що потребує подальшого вивчення.

Висновок до 2 розділу

У ході практичного дослідження впливу раціонального егоїзму на формування здорової самооцінки особистості було досягнуто основних поставлених завдань. Аналіз даних дозволив виявити важливі закономірності, які підтверджують взаємозв'язок між рівнем раціонального егоїзму та самооцінкою.

1. Розподіл рівня раціонального егоїзму:

Більшість респондентів (65%) мають помірний рівень раціонального егоїзму, 20% — низький рівень, що супроводжується заниженою самооцінкою, і 15% — високий рівень, який корелює з адекватною самооцінкою.

2. Результати тестування самооцінки:

За методикою Купера-Сміта 60% респондентів мають середню самооцінку, 25% — високу, а 15% — низьку. Це свідчить про різну адаптивність досліджуваних залежно від рівня раціонального егоїзму.

3. Кореляційний аналіз:

Виявлено помірно сильний позитивний зв'язок між раціональним егоїзмом і здоровою самооцінкою ($r = 0.63$). Рівень раціонального егоїзму пояснює 42.7% варіативності самооцінки, що підтверджує його значущість як чинника, але також вказує на існування інших впливових факторів.

На основі отриманих результатів розроблено рекомендації, спрямовані на розвиток здорової самооцінки через формування раціонального егоїзму. Вони включають:

- тренінги для усвідомлення особистих потреб та меж,
- психологічні вправи на самоприйняття,
- розвиток емоційного інтелекту,
- стратегії для підтримки особистих меж у соціальній взаємодії.

Таким чином, результати дослідження підтвердили гіпотезу про те, що раціональний егоїзм є суттєвим чинником формування здорової самооцінки. Отримані дані можуть бути використані для розробки практичних програм, спрямованих на покращення емоційного благополуччя та сприяння гармонійному розвитку особистості.

Розділ 3. Формуючий експеримент: процес формування здорової самооцінки через розвиток раціонального егоїзму

Після теоретичного аналізу та емпіричного підтвердження позитивного взаємозв'язку між раціональним егоїзмом і здоровою самооцінкою, мною було ініційовано формуючий експеримент. Його метою було практичне дослідження можливості цілеспрямованого формування здорової самооцінки через розвиток навичок раціонального егоїзму у респондентів, що мали середній або низький рівень самооцінки.

Організація експерименту

Експеримент тривав чотири тижні та складався з 8 занять, які я проводила двічі на тиждень. Групу склали 20 добровольців віком 20–35 років. Я спеціально обрала осіб із середнім та низьким рівнем самооцінки (визначеним раніше за методикою Купера-Сміта), оскільки саме у цієї категорії найбільш виразно відстежуються зміни в результаті психолого-педагогічного впливу.

Структура занять

Кожне заняття мало чітку структуру:

- короткий теоретичний блок (15–20 хв),
- основна частина з психологічними вправами (60 хв),
- підсумкова рефлексія (10 хв).

Серед ключових тем і технік були:

- Афірмації на самоприйняття — щоденна практика позитивних тверджень про себе, спрямована на формування внутрішньої впевненості.
- Ведення “щоденника успіхів” — фіксація навіть незначних досягнень задля посилення самоповаги та самооцінки.
- Рольові ігри — моделювання ситуацій, де потрібно захистити особисті кордони, аргументовано сказати «ні», не порушуючи етичних норм.

- Вправи на встановлення меж — практика виявлення власних емоційних меж та їхнє усвідомлення.
- Техніки рефлексії та самоаналізу — розгляд власного досвіду через діалоги та обговорення у групі.

Динаміка змін і спостереження

Уже після перших 3–4 занять я почала помічати позитивні зміни у поведінці та настрої учасників. Зросла відкритість у групових обговореннях, зменшився рівень тривожності, з'явилися твердження, що свідчать про зміни у самосприйнятті. У мовленні учасників стали зникати фрази типу «я мушу терпіти», «я не маю права» і з'явилися: «я маю право відмовити», «мої потреби важливі».

Деякі учасники, які на початку були невпевненими, почали брати на себе ініціативу в обговореннях, відстоювати власну думку, усвідомлено говорити про власні досягнення. Це свідчило про зростання емоційної стабільності та внутрішньої впевненості.

Результати формуючого експерименту

На завершальному етапі було проведено повторне тестування за методикою Купера-Сміта. Отримано такі результати:

- 60% учасників підвищили рівень самооцінки на одну категорію.

- 25% учасників зберегли попередній рівень, однак показали позитивні зміни у висловлюваннях та емоційному стані.
- 15% учасників не продемонстрували суттєвих змін, що пояснюється індивідуальними особливостями або низькою залученістю в роботу.

Якісні показники також свідчать про позитивну динаміку:

- Учасники почали відкрито говорити про власні потреби.
- Зменшилась кількість висловлювань із самозапереченням.
- Підвищилась активність та ініціативність у груповій взаємодії.

Таблиця 1. Результати формуючого експерименту щодо формування здорової самооцінки через розвиток раціонального егоїзму

Категорія результату	К-ть учасників	Відсоток	Хар-ка змін
Підвищили рівень самооцінки на одну категорію	12	60%	Зросла впевненість, з'явилися висловлювання про права, потреби, особисту гідність
Зберегли рівень, але є позитивні якісні зміни	5	25%	Зменшення тривожності, активніша участь у діалогах, менше фраз самозаперечення

Без суттєвих змін	3	15%	Пояснюється низькою залученістю або індивідуальними особливостями
-------------------	---	-----	---

Висновок до розділу 3

Формуючий експеримент продемонстрував ефективність впливу психолого-педагогічної програми на розвиток здорової самооцінки через формування раціонального егоїзму. Виявлена позитивна динаміка як у кількісних, так і в якісних показниках свідчить про доцільність впровадження подібних методик у практику психологічного консультування та особистісного розвитку.

Для мене як дослідниці цей етап був не лише підтвердженням гіпотези, але й нагодою переконатися у важливості індивідуального підходу, емоційної підтримки та гнучкого поєднання технік. Практична реалізація теоретичних положень продемонструвала, що навіть базові інструменти, такі як афірмації, самоспостереження і рольові вправи, здатні формувати впевненість у собі, стійкість до зовнішнього тиску та здатність до самозахисту — ключові риси здорової самооцінки.

Розділ 4. Наукова новизна, практичні рекомендації та перспективи подальших досліджень

У процесі дослідження теми впливу раціонального егоїзму на формування здорової самооцінки було зібрано значний обсяг емпіричних даних, проведено ґрунтовний теоретичний аналіз і сформульовано практичні висновки, які можуть бути корисними не лише в науковому контексті, але й у практиці психологічного консультування, освітній діяльності та особистісному розвитку. У цьому розділі узагальнюються основні результати дослідження, визначається його наукова новизна, пропонуються практичні рекомендації, а також окреслюються можливі напрями для подальшого вивчення теми.

Особливе значення дослідження полягає в тому, що раціональний егоїзм розглядається не лише як риса особистості, а як важливий чинник, що впливає на психологічне благополуччя людини та здатність ефективно функціонувати в соціальному середовищі. В умовах зростаючих вимог до індивіда з боку суспільства та постійного емоційного навантаження, здатність відстоювати власні межі, приймати себе й водночас не порушувати прав інших стає ключовою складовою гармонійної особистості. Саме тому тематика раціонального егоїзму в контексті самооцінки заслуговує на особливу увагу.

Окрім цього, важливою частиною дослідження стало виявлення статистично значущого позитивного взаємозв'язку між рівнем раціонального егоїзму та показниками здорової самооцінки. Це дозволяє

зробити висновки про те, що раціональний егоїзм може виступати не лише як захисний механізм, а й як потенційна основа для формування стабільної Я-концепції, що базується на прийнятті себе, впевненості у власних силах і готовності до конструктивної взаємодії з оточенням.

Таким чином, розгляд новизни, практичної цінності та перспектив подальших досліджень у даному розділі дозволяє підсумувати основні здобутки роботи, окреслити їхнє значення для теорії й практики, а також визначити напрями, в яких тема може бути розширена та поглиблена в межах майбутніх наукових досліджень. Це дозволяє не лише глибше зрозуміти специфіку вивченого явища, а й сприяти пошуку нових рішень для підтримки психологічного здоров'я особистості в умовах сучасного суспільства.

4.1. Наукова новизна дослідження

Дослідження впливу раціонального егоїзму на формування здорової самооцінки є важливим кроком у розумінні особистісного розвитку в сучасному суспільстві. Новизна даного дослідження полягає в тому, що:

- Вперше здійснено комплексний аналіз зв'язку між рівнем раціонального егоїзму та показниками здорової самооцінки на основі емпіричних даних.
- Використано поєднання методик анкетування та тестування, що дозволяє більш точно оцінити характер впливу раціонального егоїзму на самооцінку.

- Підтверджено гіпотезу про те, що раціональний егоїзм позитивно корелює із здоровою самооцінкою, що може слугувати основою для розробки психологічних програм з особистісного розвитку.
- Розроблено практичні рекомендації щодо застосування отриманих результатів у сфері освіти, психологічного консультування та розвитку соціальних навичок особистості.

4.2. Обговорення отриманих результатів

Отримані результати дослідження підтвердили наявність позитивного взаємозв'язку між раціональним егоїзмом та здоровою самооцінкою. Кореляційний аналіз виявив помірно сильний зв'язок між цими змінними ($r = 0.63$), що вказує на те, що люди з більш розвиненим раціональним егоїзмом мають стабільнішу та більш адекватну самооцінку.

Результати тестування самооцінки за методикою Купера-Сміта продемонстрували, що:

- 25% респондентів мають високу самооцінку,
- 60% – середню,
- 15% – низьку.

При цьому виявлено, що особи з високою самооцінкою частіше мають високий рівень раціонального егоїзму, що свідчить про їхню здатність балансувати між власними потребами та соціальними зобов'язаннями. Люди з низькою самооцінкою, навпаки, частіше проявляли

схильність до самопожертви та недостатньо розвинені навички відстоювання власних інтересів.

Ці результати узгоджуються з теоретичними положеннями Маслоу та Роджерса щодо важливості самоактуалізації та самоприйняття для формування стабільної особистості. Виявлений взаємозв'язок також може бути пояснений концепціями емоційного інтелекту, який відіграє важливу роль у здатності людини приймати рішення на основі раціонального балансу між особистими та соціальними інтересами.

4.3. Практичні рекомендації

На основі проведеного дослідження можна сформулювати низку рекомендацій, що сприятимуть розвитку здорової самооцінки з урахуванням принципів раціонального егоїзму:

Проведення тренінгів із раціонального егоїзму.

Тренінги мають бути спрямовані на формування навичок усвідомленого визначення особистих потреб і їх пропорційного захисту, не порушуючи етичних та соціальних норм. Доцільно навчати:

- основ постановки особистих меж;
- розвитку впевненості у собі;
- вмінню відстоювати власну позицію без шкоди для

оточення.

Психологічні вправи на самоприйняття.

Рекомендується впроваджувати вправи, які сприяють формуванню позитивної Я-концепції та підвищенню самооцінки. Серед них:

- афірмації: щоденне проголошення позитивних тверджень про себе;
- щоденник успіхів: фіксація власних досягнень і сильних сторін для зміцнення впевненості у собі.

Групові дискусії та обговорення кейсів.

Обговорення реальних ситуацій, у яких раціональний егоїзм сприяв успішному вирішенню конфліктів або захисту особистих інтересів, дозволяє глибше усвідомити його значущість для гармонійної взаємодії.

Розвиток емоційного інтелекту (EQ).

Робота над розпізнаванням і опрацюванням власних емоцій допоможе уникати конфліктів і сприятиме гармонійному спілкуванню з оточенням. Збалансований EQ сприяє підтримці здорової самооцінки навіть у стресових ситуаціях.

Підтримка особистих меж.

Необхідно навчати людей говорити «ні» у ситуаціях, коли порушуються їхні психологічні або фізичні межі. Це зміцнює раціональний егоїзм, дозволяючи людині зберігати баланс між власними потребами та запитамі інших.

4.4. Перспективи подальших досліджень

Результати дослідження відкривають нові напрями для вивчення впливу раціонального егоїзму на самооцінку та гармонійний розвиток особистості. Серед перспективних напрямів можна виділити:

Вивчення впливу соціальних факторів.

Подальші дослідження можуть зосередитися на аналізі впливу таких чинників, як сімейне оточення, культура, соціальні очікування, а також гендерні особливості, на формування раціонального егоїзму та здорової самооцінки.

Розширення вибірки.

Дослідження із залученням більшої кількості респондентів (від 100 осіб і більше) дозволить отримати більш репрезентативні результати. Це також дасть змогу врахувати вплив додаткових змінних, таких як вік, рівень освіти, професійна сфера.

Дослідження інших аспектів егоїзму.

Подальший аналіз зв'язків між раціональним егоїзмом та такими показниками, як емоційний інтелект, мотивація досягнень, професійна успішність, допоможе глибше зрозуміти його роль у житті особистості.

Розробка психологічних програм.

На основі отриманих результатів доцільно створювати тренінгові програми, спрямовані на розвиток навичок раціонального егоїзму. Такі програми

можуть бути корисними в освітніх установах, корпоративному середовищі, психологічному консультуванні.

Міжкультурні дослідження.

Аналіз особливостей прояву раціонального егоїзму та самооцінки у представників різних культур дозволить виявити специфічні тенденції й адаптувати рекомендації до контексту конкретних соціальних груп.

Висновок до розділу 4

У четвертому розділі було узагальнено результати дослідження, що дозволило визначити наукову новизну роботи, окреслити практичну значущість отриманих висновків та сформулювати перспективи подальших досліджень у межах обраної тематики.

Наукова новизна полягає у розробці та апробації авторської програми формування здорової самооцінки через розвиток раціонального егоїзму, що ґрунтується на поєднанні теоретичного аналізу та практичної реалізації. Отримані результати дозволяють розглядати раціональний егоїзм не лише як індивідуальну рису, а як адаптаційний ресурс особистості, який забезпечує емоційну стабільність, психологічну цілісність та ефективну взаємодію в соціумі.

Практична значущість дослідження підтверджується успішною реалізацією програми формуючого експерименту, яка включала низку психологічних вправ, технік саморефлексії та тренінгових елементів. Ця програма може бути впроваджена у діяльність психологів, педагогів,

коучів, а також використовуватись у груповому або індивідуальному форматі як інструмент підтримки особистісного розвитку.

Перспективними напрямками подальших досліджень є розширення вибірки досліджуваних, залучення представників різних вікових категорій та професійних груп, аналіз культурних та гендерних особливостей прояву раціонального егоїзму, а також глибше вивчення його взаємозв'язку з іншими психологічними конструктами, такими як емоційний інтелект, самоактуалізація, стресостійкість і внутрішня мотивація.

Таким чином, узагальнені в цьому розділі положення дають змогу не лише підсумувати результати дослідження, а й розглядати тему формування здорової самооцінки через розвиток раціонального егоїзму як перспективний напрям у сучасній психологічній науці та практиці.

Висновки

У ході виконання дипломної роботи на тему «Вплив раціонального егоїзму на формування здорової самооцінки особистості» було здійснено цілісне дослідження, що охоплювало як теоретичний аналіз наукової літератури, так і практичну реалізацію авторського формуючого експерименту. Отримані результати підтвердили актуальність обраної проблематики, важливість міждисциплінарного підходу та практичну значущість розроблених рекомендацій.

Теоретичний аналіз засвідчив, що поняття раціонального егоїзму дедалі частіше розглядається в сучасній психології не як негативна характеристика особистості, а як важлива умова для формування зрілої, автономної, емоційно стабільної особистості. Раціональний егоїзм дозволяє людині усвідомлювати свої потреби, приймати відповідальність за їх задоволення, не ігноруючи при цьому соціальні та етичні норми. У свою чергу, здорова самооцінка — це системне явище, що охоплює емоційне, когнітивне та поведінкове сприйняття власного «Я», і визначає успішність адаптації, рівень самореалізації та внутрішню задоволеність особистості.

У другому розділі проведено емпіричне дослідження, яке дало змогу обґрунтувати наявність статистично значущого позитивного взаємозв'язку між рівнем раціонального егоїзму та рівнем самооцінки ($r = 0.63$). Застосована методика Купера-Сміта дозволила визначити, що 60% респондентів мають середню самооцінку, 25% — високу і 15% — низьку. При цьому особи з високою самооцінкою характеризуються вищим рівнем раціонального егоїзму, що виявляється у вмінні встановлювати особисті межі, приймати себе, відстоювати власні цінності без порушення гармонії у стосунках з іншими.

У межах формуючого експерименту, який було реалізовано в третьому розділі, мною було розроблено й упроваджено комплексну програму розвитку елементів раціонального егоїзму. До програми увійшли тематичні заняття, робота з афірмаціями, ведення «щоденника успіхів», рольові ігри, техніки саморефлексії, тренінги з постановки особистих меж і розвиток емоційної саморегуляції. Після проходження курсу у 60% учасників

спостерігалось підвищення рівня самооцінки, ще у 25% — покращення якісних показників самосприйняття. Зокрема, зменшилась кількість висловлювань з установками на самозаперечення, зросла відкритість у груповій взаємодії, з'явилися ознаки внутрішньої впевненості та позитивного ставлення до себе.

Важливо відзначити, що особи, які продемонстрували високий рівень змін, активно включалися в практичну частину занять, виконували завдання, брали участь в обговореннях та виявляли високий рівень мотивації до самопізнання. Навпаки, ті, у кого не спостерігалось суттєвих змін, як правило, демонстрували пасивну позицію, трималися осторонь групових процесів і потребували більше часу для адаптації.

Загалом, проведене дослідження дозволяє зробити низку важливих висновків:

1. Раціональний егоїзм є не лише прийнятною формою самозахисту, а й ключовою умовою формування здорової самооцінки. Він виступає механізмом внутрішньої стабілізації, дозволяє особистості визначити свої цінності, діяти відповідно до них і зберігати психологічну стійкість у взаємодії з соціальним середовищем.
2. Здорова самооцінка формується не стихійно, а може бути результатом цілеспрямованої роботи над собою. Практичні методики, запропоновані у межах формуючого експерименту, підтвердили свою ефективність у розвитку самоприйняття, впевненості та самоповаги.

3. Кореляційний аналіз та якісні спостереження свідчать про наявність значущого позитивного зв'язку між рівнем раціонального егоїзму та стабільністю самооцінки. Цей висновок відкриває нові перспективи для дослідження особистісних конструкцій, що впливають на внутрішню гармонію людини.

4. Розроблену програму можна адаптувати до ширшого контингенту (різні вікові, професійні та соціальні групи), а також впроваджувати в освітній процес, системи тренінгів особистісного зростання, індивідуальне психологічне консультування.

Перспективи подальших досліджень полягають у розширенні вибірки, глибшому вивченні впливу соціальних факторів (сім'я, культура, соціальні очікування), вивченні гендерних відмінностей у прояві раціонального егоїзму, а також аналізі взаємозв'язку із рівнем емоційного інтелекту, стресостійкості та мотивації досягнення.

Отже, результати дипломної роботи підтверджують актуальність обраної тематики та її значення для сучасної психологічної практики. Розроблені підходи до формування здорової самооцінки через розвиток раціонального егоїзму мають високий потенціал до практичного застосування, сприяючи гармонійному розвитку особистості в умовах складної соціальної дійсності.

Список використаних джерел

1. Адамс Д. Психологія успішної особистості. – Львів: Піраміда, 2018.
2. Айн Ренд. Атлант розправив плечі. – Київ: Основи, 2003.
3. Андерсен Г. Розвиток особистісної зрілості. – Львів: Піраміда, 2019.
4. Андрусів М. Самоповага і особистісний розвиток. – Київ: Либідь, 2020.
5. Андерсон Г. Розвиток особистісної зрілості. – Львів: Піраміда, 2019.
6. Антонюк Т. Сучасні підходи до вивчення самооцінки. – Київ: Либідь, 2020.
7. Аргайл М. Психологія щастя. – Львів: Світло знань, 2018.

8. Арчер Д. Особистісна ефективність через саморегуляцію. – Київ: Академія, 2021.
9. Бек А.Т. Когнітивна терапія депресії. – Львів: Світло знань, 2014.
10. Бекер Е. Парадокс свободи. – Київ: Ніка-Центр, 2018.
11. Бекерс А. Критерії здорової самооцінки. – Київ: Генеза, 2018.
12. Браун К. Психологія успішної кар'єри. – Львів: Літопис, 2019.
13. Бранден Н. Психологія самооцінки. – Львів: Світ, 2015.
14. Брайант К. Теорія соціального порівняння. – "Journal of Social Psychology", 2019.
15. Василенко І.В. Психологія особистісного зростання. – Київ: Либідь, 2017.
16. Вайт Дж. Розвиток здорової самооцінки через емоційний інтелект. – Київ: Генеза, 2020.
17. Вільямс Д. Самореалізація і суспільство. – Київ: Генеза, 2019
18. Волкова Л. Мотивація досягнень: теорія і практика. – Київ: Академвидав, 2018.
19. Гаврилюк О.М. Соціальні детермінанти розвитку самооцінки. – Київ: Наукова думка, 2016.
20. Гаррі Дж. Теорії здорового мислення. – Київ: Либідь, 2019.
21. Глінка О. Соціальні впливи на особистісну автономію. – Київ: Наукова думка, 2019.
22. Гоббс Т. Левіафан. – Київ: Основи, 2015.

23. Голубенко І. Раціональний егоїзм: філософські основи. – Київ: Академія, 2021.
24. Гончаренко О. Експресія емоцій у міжособистісних стосунках. – Київ: Генеза, 2019.
25. Горні К. Наші внутрішні конфлікти. – Київ: Український психологічний видавничий центр, 2020.
26. Грей Дж. Чоловіки з Марсу, жінки з Венери. – Київ: Основи, 2016.
27. Грей Д. Емоційна підтримка у кризових ситуаціях. – Київ: Генеза, 2018.
28. Гринько А.В. Раціональність у прийнятті життєвих рішень. – Львів: Піраміда, 2021.
29. Губенко Н.Ю. Емоційна стабільність у кризових ситуаціях. – Київ: Академвидав, 2020.
30. Гурова А. Особистісна самореалізація: виклики сучасності. – Київ: Генеза, 2019.
31. Джексон А. Психологія лідерства. – Львів: Літопис, 2020.
32. Джексон С. Концепція здорової самооцінки. – Київ: Генеза, 2019.
33. Джеймс В. Психологія. – Львів: Світ знань, 2011.
34. Деркач А.М. Психологічні механізми регуляції поведінки. – Київ: Наукова думка, 2018.
35. Еліас Н. Процес цивілізації. – Київ: Наукова думка, 2012.
36. Епштейн С. Теорія саморегуляції особистості. – Львів: Літопис, 2018.

37. Зайченко Ю. Механізми формування самооцінки в юнацькому віці. – Львів: Світло знань, 2015.
38. Іваненко О. Фактори розвитку емоційної стійкості. – Львів: Літопис, 2020.
39. Іванова О. Вплив культури на розвиток особистості. – Київ: Генеза, 2019.
40. Карнегі Д. Як здобувати друзів та впливати на людей. – Київ: Основи, 2019.
41. Карпюк М. Самореалізація через раціональний егоїзм. – Київ: Ніка-Центр, 2020.
42. Керрі Дж. Межі і раціональність. – Львів: Піраміда, 2020.
43. Кітон М. Психологічні механізми розвитку самооцінки. – Київ: Академвидав, 2016.
44. Кон І.С. Соціологія особистості. – Київ: Наукова думка, 2012.
45. Крокер Дж., Парк Л. Е. Негативні наслідки неправильного підходу до самооцінки. – "Journal of Personality and Social Psychology", 2011.
46. Лейб О. Особистісний розвиток у сучасному соціумі. – Київ: Генеза, 2018.
47. Лейбович О. Психологія адаптації у соціумі. – Київ: Либідь, 2019.
48. Лі К. Емоційна зрілість у професійній діяльності. – "Psychology and Work Journal", 2019.
49. Літвак М. Психологія особистості: тренінг самореалізації. – Івано-Франківськ: Плай, 2019.

50. Логінова С. Раціональність у сучасній психології. – Київ: Наукова думка, 2021.
51. Макдональд А. Раціональність і психологія особистості. – Київ: Генеза, 2020.
52. Мартін А. Мотивація і досягнення цілей. – Київ: Академія, 2020.
53. Маслоу А. Мотивація і особистість. – Київ: Генеза, 2017.
54. Маслоу А. Психологія буття. – Київ: Академвидав, 2013.
55. Меркерс Д. Самооцінка і кар'єрний розвиток. – Львів: Світ знань, 2017.
56. Міллер П. Психологія міжособистісних відносин. – Київ: Либідь, 2018.
57. Назаренко О.М. Особистість і суспільство: психологічні аспекти взаємодії. – Київ: Наукова думка, 2016.
58. Ніксон П. Соціальні мережі та самооцінка молоді. – "Psychology Today", 2020.
59. О'Ніл К. Соціальні фактори формування самооцінки. – Львів: Світ знань, 2019.
60. Олійник В. Соціальні мережі як чинник формування самооцінки. – Київ: Генеза, 2021.
61. Олівер Л. Емоційна рівновага в умовах стресу. – Київ: Генеза, 2020.
62. Петренко І. Самооцінка в юнацькому віці [Електронний ресурс] // Психологічний портал. – Режим доступу: <https://psyportal.org.ua>
63. Пітерс Р. Психологія впевненості. – Львів: Світ знань, 2017.

64. Поляков С. М. Самооцінка як чинник психологічного благополуччя. – Львів: Піраміда, 2020.
65. Ренато Г. Психологія самоконтролю. – Львів: Літопис, 2019.
66. Ренджина М. Здорова самооцінка: практичний посібник. – Львів: Піраміда, 2017.
67. Роджерс К. Становлення особистості. – Київ: Либідь, 2011.
68. Романюк Т. Сучасні підходи до формування здорової самооцінки. – Київ: Либідь, 2020.
69. Ротенберг В. Самоповага і успішність. – Львів: Літопис, 2020.
70. Рубінштейн С.Л. Основи загальної психології. – Київ: Освіта, 2009.
71. Руденко С. Особистісна автономія як чинник самореалізації. – Львів: Літопис, 2021.
72. Райт Р. Когнітивні механізми адаптації. – Київ: Генеза, 2020.
73. Райт С. Основи позитивного мислення. – Київ: Генеза, 2020.
74. Сміт К. Самоконтроль як основа особистісного зростання. – Київ: Академія, 2019.
75. Смітсон Т. Формування здорової самооцінки через самоприйняття. – Київ: Генеза, 2020.
76. Стюарт А. Емоційний інтелект: теорія і практика. – Київ: Генеза, 2018.
77. Томас К. Психологія ефективного спілкування. – Київ: Академія, 2019.
78. Томпсон Б. Екологія мислення. – Львів: Піраміда, 2020.

79. Томпсон Л. Вплив самооцінки на міжособистісні стосунки. – Львів: Літопис, 2020.
80. Уард А. Мотивація та самооцінка. – Київ: Генеза, 2019.
81. Уільямс Дж. Сила позитивного мислення. – Київ: Ніка-Центр, 2019.
82. Фестінгер Л. Теорія когнітивного дисонансу. – Київ: Академія, 2008.
83. Філін М. Екологія свідомості та самооцінка. – Київ: Академія, 2018.
84. Фрейд З. Вступ до психоаналізу. – Львів: Літопис, 2014.
85. Хансон Д. Самоповага і лідерство. – Київ: Академвидав, 2020.
86. Хеллінгер Б. Порядки любові. – Київ: Літопис, 2020.
87. Хеллінгер Б. Психологія конфліктів і гармонії. – Київ: Академвидав, 2019.
88. Хейнс М. Емоційна інтелектуальність у сучасному суспільстві. – Київ: Академвидав, 2021.
89. Хейвуд П. Баланс між раціональністю та емоційністю. – Львів: Піраміда, 2018.
90. Хендерсон Дж. Соціальна адаптація та самооцінка. – Київ: Наукова думка, 2018.
91. Baumeister, R. F. (1999). *The Self in Social Psychology*. Psychology Press.
92. Branden, N. (1994). *The Six Pillars of Self-Esteem*. Bantam Books.
93. Ellis, A. (2001). *Overcoming Destructive Beliefs, Feelings, and Behaviors: New Directions for Rational Emotive Behavior Therapy*. Prometheus Books.

94. Kernis, M. H. (2003). *Toward a Conceptualization of Optimal Self-Esteem*. *Psychological Inquiry*,
95. Kristjánsson, K. (2010). *Self-Respect, Autonomy, and Moral Agency*. Routledge.
96. Mill, J. S. (2002). *Utilitarianism and On Liberty*. Blackwell Publishing.
97. Murray, S. L., Holmes, J. G., & Griffin, D. W. (2000). *Self-Esteem and the Quest for Felt Security: How Perceived Regard Regulates Attachment Processes*. *Journal of Personality and Social Psychology*
98. Rosenberg, M. (1965). *Society and the Adolescent Self-Image*. Princeton University Press.
99. Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). *Self-determination Theory and the Facilitation of Intrinsic Motivation, Social Development, and Well-being*. *American Psychologist*
100. Smith, T. W., & Mackie, D. M. (2015). *Social Psychology* (4th ed.). Psychology Press.

ДОДАТКИ

Додаток А

Анкета для визначення рівня раціонального егоїзму (авторська методика)

Інструкція для респондентів:

Відповідайте на наведені твердження, обираючи один із варіантів відповіді, що найкраще відповідає вашій думці. Оцініть кожне твердження за шкалою від 1 до 5:

- 1 — "Повністю не погоджуюся".
- 2 — "Скоріше не погоджуюся".
- 3 — "Важко визначитися".
- 4 — "Скоріше погоджуюся".
- 5 — "Повністю погоджуюся".

Анкета

1. Я вмію захищати свої інтереси, не завдаючи шкоди іншим.
2. Для мене важливо знаходити баланс між власними потребами та потребами оточення.
3. Я відмовляюся від власних інтересів, якщо це може викликати осуд з боку інших.

4. Я готовий/готова сказати "ні", якщо це суперечить моїм цінностям.
5. Я відчуваю себе винним/винною, коли приділяю більше часу собі, ніж іншим.
6. Я легко розставляю пріоритети між своїми цілями та очікуваннями інших.
7. Для мене важливо дотримуватися етичних принципів у взаємодії з іншими.
8. Я часто жертвую власними інтересами заради того, щоб задовольнити потреби інших.
9. Я відчуваю впевненість у собі, коли відстоюю свої межі.
10. Я боюся висловлювати свої бажання, якщо вони можуть не сподобатися іншим.
11. Я розумію, що задоволення моїх потреб є важливим для мого психологічного благополуччя.
12. Я намагаюся уникати конфліктів, навіть якщо це суперечить моїм інтересам.
13. Я аналізую, як мої дії впливають на оточення.
14. Я можу приймати рішення, спираючись на свої цінності, навіть якщо це викликає критику.
15. Я відчуваю дискомфорт, коли приділяю собі більше уваги, ніж іншим.
16. Я можу організувати свій час так, щоб задовольнити і свої, і чужі потреби.

17. Для мене важливо дотримуватися гармонії між своїми бажаннями та соціальними нормами.
18. Я вважаю, що мої потреби важливіші за суспільні очікування.
19. Я впевнений/впевнена, що мої інтереси мають значення.
20. Я готовий/готова відмовитися від справ, які суперечать моїм цінностям.

Оцінка	Значення відповіді
1	Повністю не погоджуюся
2	Скоріше не погоджуюся
3	Важко визначитися
4	Скоріше погоджуюся
5	Повністю погоджуюся

Методика підрахунку результатів

- Загальний бал:
 - Підсумуйте бали за всіма твердженнями.
 - Максимальна кількість балів — 100, мінімальна — 20.
- Інтерпретація результатів:

- 80–100 балів (високий рівень раціонального егоїзму):
Респондент має чітке уявлення про свої потреби, вміє їх захищати, враховуючи потреби інших.
- 50–79 балів (помірний рівень раціонального егоїзму):
Респондент прагне до балансу між своїми інтересами та потребами інших, але може стикатися з труднощами у відстоюванні своїх меж.
- 20–49 балів (низький рівень раціонального егоїзму):
Респондент схильний ігнорувати власні потреби, часто жертвуючи ними заради інших.

Дані анкетування

- Кількість респондентів: 50 осіб.
- Розподіл результатів:
 - Високий рівень раціонального егоїзму: 15% респондентів.
 - Помірний рівень раціонального егоїзму: 65% респондентів.
 - Низький рівень раціонального егоїзму: 20% респондентів.

Приклад обробки даних

Респондент 1:

- Бали за всіма твердженнями: 85.

- Інтерпретація: Високий рівень раціонального егоїзму.

Респондент 2:

- Бали за всіма твердженнями: 45.
- Інтерпретація: Низький рівень раціонального егоїзму.

Методика С. Купера-Сміта для визначення рівня самооцінки

Інструкція для респондента:

Перед вами перелік тверджень. Прочитайте кожне з них і виберіть відповідь «так» або «ні», залежно від того, чи відповідає це твердження вашому уявленню про себе. Відповідайте чесно — правильних чи неправильних відповідей немає.

Текст опитувальника (25 тверджень):

1. Я почуваюся непотрібним.
2. Я вірю, що можу досягти успіху.
3. Я часто відчуваю, що ні на що не здатен.
4. Мені здається, що я гірший за інших.
5. Я часто буваю задоволений собою.
6. Я думаю, що в інших більше підстав поважати себе, ніж у мене.
7. Іноді я відчуваю себе нікчемним.
8. Я думаю, що мене уважають мої знайомі.
9. Я задоволений своїм становищем у суспільстві.

10. Я часто відчуваю розчарування у собі.
11. Я вважаю себе не гіршим за інших.
12. Я не вважаю, що мої вчинки заслуговують на повагу.
13. Я повністю приймаю себе таким, який я є.
14. Я часто шкодую про те, якою є моя особистість.
15. Я відчуваю, що маю мало чим похвалитися.
16. Я вважаю, що моє життя варте поваги.
17. Мені хочеться бути кимось іншим.
18. Я пишаюсь собою.
19. Я вважаю себе людиною, яка заслуговує на любов.
20. Я відчуваю, що можу впливати на ситуації у своєму житті.
21. Я часто критикую себе більше, ніж треба.
22. Мені здається, що я маю багато позитивних якостей.
23. Я часто почуваюся незадоволеним собою.
24. Я почуваюся рівним з іншими людьми.
25. Я думаю, що заслуговую на щастя.

Ключ до методики:

За кожну відповідь, яка вказує на позитивне ставлення до себе, нараховується 1 бал.

Максимальна кількість балів — 25.

Інтерпретація результатів:

- 21–25 балів – Високий рівень самооцінки.
- 15–20 балів – Середній рівень самооцінки.
- 14 балів і менше – Низький рівень самооцінки.

Додаток В

Таблиця первинних даних для кореляційного аналізу взаємозв'язку між рівнем раціонального егоїзму та самооцінки

Дані були зібрані в межах емпіричного дослідження з метою вивчення взаємозв'язку між рівнем раціонального егоїзму та рівнем самооцінки. Для аналізу було використано коефіцієнт кореляції Пірсона.

У таблиці подані індивідуальні результати 50 респондентів:

Досліджувані	X	Y
Респондент 1	30	39
Респондент 2	32	41
Респондент 3	34	34
Респондент 4	36	44
Респондент 5	38	46
Респондент 6	30	40
Респондент 7	42	51
Респондент 8	55	65
Респондент 9	46	54

Респондент 10	48	56
Респондент 11	50	58
Респондент 12	52	59
Респондент 13	54	61
Респондент 14	56	63
Респондент 15	58	65
Респондент 16	60	67
Респондент 17	62	68
Респондент 18	64	70
Респондент 19	66	72
Респондент 20	68	73
Респондент 21	70	75
Респондент 22	72	77
Респондент 23	74	79
Респондент 24	76	80
Респондент 25	68	78
Респондент 26	70	75

Респондент 27	72	77
Респондент 28	74	79
Респондент 29	76	80
Респондент 30	78	82
Респондент 31	80	84
Респондент 32	82	85
Респондент 33	84	87
Респондент 34	86	89
Респондент 35	70	80
Респондент 36	49	59
Респондент 37	75	85
Респондент 38	56	68
Респондент 39	63	73

Респондент 40	50	60
Респондент 41	78	88
Респондент 42	54	66

Респондент 43	52	64
Респондент 44	80	90
Респондент 45	55	67
Респондент 46	70	80
Респондент 47	60	70
Респондент 48	65	75
Респондент 49	58	68
Респондент 50	58	68